Finanstilsynet
Postboks 1187 Sentrum
0107 Oslo

Dato: 02.11.2026

Høring – endringer i årsregnskapsforskrifter – IFRS 18

Finans Norge viser til Finanstilsynets høringsnotat av 07.08.2026 om endringer i årsregnskapsforskriftene for banker, kredittforetak og finansieringsforetak, skadeforsikringsforetak og livsforsikringsforetak. I høringsnotatet vurderes behovet for forskriftsendringer som følge av innføringen av *IFRS 18 Presentation and Disclosure in Financial Statements*. IFRS 18 erstatter IAS 1 som den sentrale standarden for presentasjon og opplysninger i finansregnskapet. Høringsnotatet inneholder også et forslag om at banker skal gi opplysninger om kundenes garanterte innskudd i notene til årsregnskapet.

1. Finans Norges hovedsynspunkter

- Oppstillingsplanene i årsregnskapsforskriften for banker mv. bør oppheves ved innføringen av IFRS 18.
- Dersom oppstillingsplanene likevel videreføres, bør det presiseres at kravet om separat presentasjon av goodwill må anvendes innenfor rammen av de generelle prinsippene om vesentlighet og aggregering i IFRS.
- Ved eventuell videreføring av oppstillingsplanene bør det fremgå av forskriften at resultatandeler fra tilknyttede selskaper og felleskontrollerte virksomheter som regnskapsføres etter egenkapitalmetoden, skal presenteres som en egen post innenfor investeringskategorien i samsvar med IFRS 18.
- Oppstillingsplanene i årsregnskapsforskriftene for henholdsvis skadeforsikringsforetak og livsforsikringsforetak bør videreføres for foretak som innregner og måler forsikringskontrakter etter nasjonale regler.
- For livsforsikringsforetak bør det klargjøres at §§ 3-7 og 3-8 åpner for en kategoribasert overgang fra egenkapitalmetoden til måling etter IFRS 9, forutsatt konsekvent anvendelse innenfor den aktuelle investeringskategorien og etterlevelse av IAS 8.
- Videre bør §§ 3-7 og 3-8 endres slik at adgangen til investeringsvis valg etter IAS 28 nr. 18 for investeringer i tilknyttede og felleskontrollerte foretak fremgår uttrykkelig av forskriften.
- Forslaget om å innføre et obligatorisk notekrav om garanterte innskudd i bankenes årsregnskaper bør ikke gjennomføres.
- Forskriftsendringene bør fastsettes så raskt som mulig etter høringsfristens utløp, slik at foretakene får mest mulig tid til å foreta nødvendige tilpasninger.

Hansteens gt. 2 • Telefon 23 28 42 00 • firmapost@finansnorge.no • PB 2473, 0202 Oslo • Org.nr. 996 549 488 • finansnorge.no

2. Banker, kredittforetak og finansieringsforetak

2.1 Finanstilsynets forslag

IFRS 18 skal anvendes fra 01.01.2027 av foretak som utarbeider regnskap etter full IFRS.

Foretak som utarbeider årsregnskap etter IFRS med de tilpasningene som følger av årsregnskapsforskriften (forskrift-IFRS), skal benytte forskriftens oppstillingsplaner for resultatregnskap og balanse i kapittel 4. IFRS 18 inneholder krav til oppstilling av resultatregnskap som ikke helt samsvarer med forskriftens oppstillingsplan. Finanstilsynet uttaler i høringsnotatet punkt 3.1.2 at tilpasning til IFRS 18 kan gjennomføres enten ved å justere oppstillingsplanen eller ved å oppheve § 4-1.

Finanstilsynet registrerer at kravene i IFRS til oppstilling av resultatregnskapet blir mer standardisert gjennom IFRS 18, og at det derfor er mindre behov for å videreføre de nasjonale kravene i § 4-1. Tilsynet mener samtidig at oppstillingsplanene kan gjøre kravene i IFRS 18 lettere tilgjengelige, og foreslår derfor å videreføre oppstillingsplanene i forskriften kapittel 4 med tilpasninger til standarden.

Det foreslås to nye hovedposter i resultatregnskapet: én for inntekter og kostnader i investeringskategorien og én for inntekter og kostnader i finansieringskategorien. Videre foreslås det to bestemmelser (§§ 5-7 og 5-8) som klargjør at klassifisering i disse postene følger av IFRS 18.

IFRS 18 innfører et eksplisitt krav om at goodwill skal presenteres på egen linje, adskilt fra andre immaterielle eiendeler. Finanstilsynet foreslår at et tilsvarende krav innarbeides i forskriften § 4-2, balansepost 9.

2.2 Finans Norges vurdering

2.2.1 Nasjonale oppstillingsplaner bør oppheves

Finans Norge mener at oppstillingsplanene i årsregnskapsforskriften for banker mv. bør oppheves ved innføringen av IFRS 18. Dette begrunnes nærmere nedenfor.

IFRS 18 reduserer behovet for nasjonale oppstillingsplaner

Behovet for nasjonale oppstillingsplaner må ses i lys av at IAS 1 i stor grad er prinsippbasert og gir foretakene betydelig fleksibilitet i presentasjonen av resultatregnskapet. Oppstillingsplanene har blant annet hatt som formål å bidra til økt sammenlignbarhet mellom norske banker. IFRS 18 endrer dette utgangspunktet ved å innføre obligatoriske kategorier, definerte delsummer og mer detaljerte presentasjonskrav. Den nye standarden ivaretar dermed i stor grad de hensynene som begrunnet innføringen av de nasjonale oppstillingsplanene.

En videreføring av § 4-1 vil legge nasjonale oppstillingskrav til kravene i IFRS 18 og øke kompleksiteten i regelverket. Etter vårt syn bør slike krav bare videreføres dersom de dekker et særskilt og dokumentert informasjonsbehov som ikke allerede ivaretas av IFRS 18.

Nasjonale oppstillingsplaner svekker harmoniseringen og kompliserer regelverksforvaltningen
Dersom foretak som anvender forskrift-IFRS, fortsatt må følge nasjonale oppstillingsplaner, kan regnskapspresentasjonen avvike fra presentasjonen etter full IFRS. Dette vil kunne svekke harmoniseringen både internasjonalt og innad i det enkelte finanskonsern.

En videreføring av de nasjonale oppstillingsplanene vil dessuten gjøre det nødvendig å oppdatere forskriften ved fremtidige endringer i IFRS. Dette kan føre til midlertidige avvik mellom det nasjonale og det internasjonale regelverket og gjøre regelverksforvaltningen mer ressurskrevende.

Videreføring av oppstillingsplanene vil begrense fordelene ved forskrift-IFRS
Videreføring av oppstillingsplanene vil redusere nytten av forskrift-IFRS for ikke-noterte foretak i bankkonsern, fordi foretakene ikke fullt ut kan utnytte fleksibiliteten i presentasjonskravene i IFRS 18. En overgang til full IFRS kan samtidig innebære at foretakene ikke lenger kan benytte særreglene i forskriften, herunder § 3-1 om utbytte og konsernbidrag. Spørsmålet bør derfor vurderes i en bredere regulatorisk sammenheng, ikke bare som en teknisk tilpasning til IFRS 18.

Hensynet til tilgjengelighet kan ivaretas gjennom veiledning
Finanstilsynet viser til at nasjonale oppstillingsplaner kan gjøre kravene i IFRS 18 lettere tilgjengelige. Etter vårt syn er dette ikke et tilstrekkelig grunnlag for å videreføre bindende nasjonale oppstillingsplaner.

Hensynet til tilgjengelighet kan ivaretas gjennom mindre inngripende tiltak, for eksempel ved å innta et eksempel på en resultatoppstilling etter IFRS 18 i merknadene til forskriften eller i annen veiledning. Dette vil kunne gjøre regelverket mer tilgjengelig uten å opprettholde særnorske oppstillingskrav.

2.2.2 Merknader dersom oppstillingsplanene videreføres
Dersom oppstillingsplanene i årsregnskapsforskriften likevel videreføres, har vi enkelte merknader til den foreslåtte reguleringen.

Separat presentasjon av goodwill må vurderes i lys av vesentlighetsprinsippet
IFRS 18 angir goodwill som en egen post i balansen, og Finanstilsynet foreslår å innta en tilsvarende post i årsregnskapsforskriften § 4-2. Vi støtter at oppstillingsplanen tilpasses IFRS 18, men mener det bør presiseres at kravet om separat presentasjon av goodwill må anvendes innenfor rammen av de generelle prinsippene om vesentlighet og aggregering i IFRS.

Uten en slik presisering kan oppstillingsplanen oppfattes som et absolutt krav om separat presentasjon, også i tilfeller der goodwill er uvesentlig. Dette kan medføre et mer rigid presentasjonskrav enn etter full IFRS og dermed skape en utilsiktet forskjell mellom de to regnskapsregimene.

Forskriften eller merknadene til forskriften bør derfor klargjøre at uvesentlig goodwill kan aggregeres med andre immaterielle eiendeler, forutsatt at dette ikke reduserer regnskapets relevans, forståelighet eller sammenlignbarhet.

Presentasjonen av resultatandeler fra eierinteresser i tilknyttede selskaper og felleskontrollerte virksomheter bør klargjøres

Vi mener at § 4-1 uttrykkelig bør angi at resultatandeler fra tilknyttede selskaper og felleskontrollerte virksomheter som regnskapsføres etter egenkapitalmetoden, skal presenteres som en egen post innenfor investeringskategorien i samsvar med IFRS 18. Forholdet mellom gjeldende resultatpost 5.2 Inntekter av eierinteresser i tilknyttede selskaper og felleskontrollerte virksomheter og foreslått resultatpost 12 bør samtidig klargjøres.

IFRS 18 krever at resultatandeler fra investeringer som regnskapsføres etter egenkapitalmetoden, klassifiseres i investeringskategorien. Dette endrer innpassingen i resultatregnskapet sammenlignet med gjeldende presentasjonspraksis og er særlig relevant for bankkonsern som anvender egenkapitalmetoden i konsernregnskapet. Oppstillingsplanen bør ikke gi grunnlag for tvil om denne presentasjonen, heller ikke når investeringene inngår som en integrert del av den ordinære virksomheten.

Dersom resultatpost 5.2 videreføres, må det avklares hvilke inntekter posten skal omfatte når resultatandeler etter egenkapitalmetoden presenteres under en egen post i investeringskategorien. Oppstillingsplanen bør angi både kategoritilhørigheten og plasseringen innenfor kategorien. Den må ikke kunne forstås slik at særskilte nasjonale resultatposter har forrang fremfor klassifiseringen etter IFRS 18.

Manglende avklaring kan føre til ulik presentasjonspraksis mellom foretak som anvender full IFRS og forskrift-IFRS, og mellom foretak som følger samme årsregnskapsforskrift. Det kan også skape usikkerhet om innholdet i investeringskategorien og tilhørende delsummer, samt behov for særskilte avstemminger mellom årsregnskap, delårsrapportering og regulatorisk rapportering. System- og rapporteringstilpasninger kan dessuten måtte endres når spørsmålet senere avklares.

Vi ber derfor Finanstilsynet gjennomgå § 4-1 og klargjøre plasseringen av resultatandelene. Betegnelsen «Resultatandeler fra eierinteresser» bør vurderes endret eller presisert slik at det fremgår hvilke investeringer og resultatkomponenter posten omfatter, og hvordan posten forholder seg til regnskapsføring etter egenkapitalmetoden i samsvar med IAS 28 og IFRS 11. Forskriften eller merknadene til forskriften bør også angi om inntektene av eierinteresser som omfattes av gjeldende resultatpost 5.2, skal presenteres samlet eller fordeles på ulike kategorier etter IFRS 18.

En presisering kan for eksempel formuleres slik:

> «Resultatandeler fra tilknyttede selskaper og felleskontrollerte virksomheter som regnskapsføres etter egenkapitalmetoden, skal presenteres som en egen resultatpost innenfor investeringskategorien. Oppstillingsplanen skal ikke være til hinder for klassifisering og presentasjon i samsvar med IFRS 18.»

3. Skadeforsikringsforetak

3.1 Finanstilsynets forslag

IFRS 18 vil få anvendelse for skadeforsikringsforetak som utarbeider regnskap etter IFRS. Dette gjelder også mellomstore og små skadeforsikringsforetak som følger IFRS 17, og som etter gjeldende forskrift skal utarbeide resultatregnskap, balanse mv. i samsvar med IFRS. De relevante presentasjonskravene i IFRS 18 vil dermed gjelde for disse foretakene.

Mellomstore og små skadeforsikringsforetak som innregner og måler forsikringskontrakter etter nasjonale regler, skal etter forslaget i høringsnotatet punkt 4.2 fortsatt benytte oppstillingsplanene i årsregnskapsforskriften. Finanstilsynet vurderer det som lite hensiktsmessig å kreve at disse foretakene anvender oppstillingskravene i IFRS 18 når regnskapsføringen av forsikringskontraktene ikke følger IFRS 17. Finanstilsynet foreslår derfor ingen endringer i oppstillingsplanene for disse foretakene.

3.2 Finans Norges vurdering

Finans Norge støtter Finanstilsynets forslag. Når skadeforsikringsforetak innregner og måler forsikringskontrakter etter nasjonale regler, er det etter vårt syn hensiktsmessig at resultatregnskapet og balansen fortsatt utarbeides i samsvar med oppstillingsplanene i årsregnskapsforskriften. Å anvende presentasjonskravene i IFRS 18 uten samtidig å følge IFRS 17 kan skape uklarhet og føre til en presentasjon som ikke er tilpasset de underliggende innregnings- og målereglene.

4. Livsforsikringsforetak

4.1 Finanstilsynets forslag

Selskapsregnskapet til livsforsikringsforetak utarbeides med utgangspunkt i IFRS, med de unntakene og tilleggene som følger av årsregnskapsforskriften. Forskriften inneholder blant annet nasjonale regler om innregning og måling av forsikringskontrakter samt om oppstilling av resultatregnskap og balanse. Disse reglene avviker vesentlig fra IFRS 17 og presentasjonskravene i IFRS 18.

Oppstillingsplanen for resultatregnskapet er inndelt i et teknisk og et ikke-teknisk regnskap og er tilpasset de nasjonale reglene for regnskapsføring av forsikringskontrakter. Det tekniske regnskapet omfatter inntekter og kostnader knyttet til forsikringsvirksomheten.

Finanstilsynet mener at det ikke er hensiktsmessig å innføre oppstillingskravene i IFRS 18 for livsforsikringsforetak som ikke anvender IFRS 17. I høringsnotatet punkt 5.2 foreslår tilsynet derfor ingen endringer i oppstillingsplanene for disse foretakene.

4.2 Finans Norges vurdering

4.2.1 Forskriftens oppstillingsplaner

Finans Norge støtter forslaget om å videreføre oppstillingsplanene for livsforsikringsforetak som ikke anvender IFRS 17 i selskapsregnskapet. Når regnskapsføringen av forsikringskontrakter følger nasjonale regler, er det hensiktsmessig at oppstillingsplanene er tilpasset disse reglene. En isolert

innføring av presentasjonskravene i IFRS 18 kan skape uklarhet og føre til en oppstilling som ikke er tilpasset de underliggende innregnings- og målereglene.

4.2.2 Måling av investeringer i tilknyttede foretak og felleskontrollerte foretak bør klargjøres
Vi mener det er behov for en avklaring og en forskriftsendring fra Finanstilsynet knyttet til måling av investeringer i tilknyttede foretak og felleskontrollerte foretak. De konkrete problemstillingene som det er nærmere redegjort for nedenfor, må ses i lys av forholdet mellom årsregnskapsforskriften og valgmulighetene etter IAS 27 og IAS 28.

Kategoribasert overgang til IFRS 9 etter gjeldende regler
Etter årsregnskapsforskriften § 1-2 skal selskapsregnskapet utarbeides etter IFRS som gjennomført i norsk rett, med mindre annet følger av forskriften. Forskriften §§ 3-7 og 3-8 må ses i sammenheng med IAS 27, som åpner for måling etter kostmetoden, IFRS 9 eller egenkapitalmetoden i selskapsregnskapet, og som krever at samme målemetode anvendes for hver kategori av investeringer.

Vi forstår det slik at §§ 3-7 og 3-8 åpner for overgang fra egenkapitalmetoden til måling etter IFRS 9 for samtlige investeringer innen henholdsvis kategorien tilknyttede foretak og kategorien felleskontrollerte foretak. En slik overgang er en endring av regnskapsprinsipp. En frivillig prinsippendring forutsetter at endringen gir pålitelig og mer relevant informasjon, jf. IAS 8 nr. 14. Målemetoden må anvendes konsekvent på alle investeringer i den aktuelle kategorien. Endringen må som hovedregel gjennomføres retrospektivt, med nødvendige omarbeidinger og noteopplysninger.

For å sikre rettslig klarhet og ensartet praksis ber vi Finanstilsynet bekrefte denne forståelsen i merknadene til forskriften eller i annen veiledning.

Investeringsvis valg etter IAS 28 nr. 18
Når vilkårene i IAS 28 nr. 18 er oppfylt, kan foretaket velge måling til virkelig verdi over resultatet etter IFRS 9 separat for hver investering i et tilknyttet eller felleskontrollert foretak. Valget er ugjenkallelig. Endringen i IAS 28 som IASB vedtok i juni 2026 har nær sammenheng med innføringen av IFRS 18 og bør derfor vurderes sammen med forslagene i høringsnotatet.

I tilfeller der et livsforsikringsforetak ellers anvender egenkapitalmetoden etter §§ 3-7 og 3-8, gir gjeldende ordlyd, etter vår vurdering, ikke tilstrekkelig klar adgang til å fravike denne målemetoden for den enkelte investering. Slik vi ser det, vil veiledning ikke gi samme rettslige klarhet som en regulering av valgadgangen i forskriften.

Vi ber derfor om at §§ 3-7 og 3-8 endres slik at det uttrykkelig fremgår at et livsforsikringsforetak som omfattes av IAS 28 nr. 18, kan velge måling til virkelig verdi over resultatet etter IFRS 9 separat for hver investering i henholdsvis et tilknyttet foretak eller et felleskontrollert foretak. Reguleringen bør angi at valget er ugjenkallelig og må foretas ved førstegangsinnregning, med mindre annet følger av overgangsbestemmelsene til IAS 28.

En slik endring vil gjennomføre den avgrensede valgadgangen i IAS 28 uten å utvide adgangen til å måle investeringer i datterforetak til virkelig verdi. Forskriftsendringen bør først tre i kraft når de aktuelle endringene i IAS 28 er innlemmet i EØS-avtalen og gjennomført i norsk rett.

Finans Norges forslag
Vi ber på denne bakgrunn om at Finanstilsynet:

- bekrefter at en kategoribasert overgang fra egenkapitalmetoden til måling etter IFRS 9 er mulig etter §§ 3-7 og 3-8, forutsatt konsekvent anvendelse innenfor den aktuelle investeringskategorien og etterlevelse av IAS 8, og
- endrer §§ 3-7 og 3-8 slik at adgangen til investeringsvis valg etter IAS 28 nr. 18 uttrykkelig fremgår av forskriften.

Et nytt ledd i § 3-7 kan for eksempel formuleres slik:

> «Et livsforsikringsforetak som omfattes av adgangen i IAS 28 nr. 18, kan velge måling til virkelig verdi over resultatet i samsvar med IFRS 9 for den enkelte investering i et tilknyttet foretak. Valget er ugjenkallelig. Det foretas ved førstegangsinnregning, med mindre annet følger av overgangsbestemmelsene til IAS 28. Bestemmelsen endrer ikke reglene om regnskapsføring av investeringer i datterforetak.»

Et nytt ledd i § 3-8 kan for eksempel formuleres slik:

> «Et livsforsikringsforetak som omfattes av adgangen i IAS 28 nr. 18, kan velge måling til virkelig verdi over resultatet i samsvar med IFRS 9 for den enkelte investering i et felleskontrollert foretak. Valget er ugjenkallelig. Det foretas ved førstegangsinnregning, med mindre annet følger av overgangsbestemmelsene til IAS 28.»

5. Forslaget om opplysninger om garanterte innskudd

Finanstilsynet foreslår i høringsnotatet punkt 3.2 å innføre en ny § 7-10 i årsregnskapsforskriften for banker mv. med krav om at bankene gir opplysninger om kundenes garanterte innskudd i notene til årsregnskapet. Forslaget bygger på et innspill fra Bankenes sikringsfond om å gjøre denne informasjonen offentlig tilgjengelig.

Finans Norge støtter ikke forslaget. Etter vårt syn dokumenterer høringsnotatet ikke i tilstrekkelig grad hvilken verdi opplysninger om samlet volum av garanterte innskudd vil ha for regnskapsbrukerne, eller hvorfor et eventuelt informasjonsbehov bør ivaretas gjennom et obligatorisk notekrav.

Bankenes sikringsfond begrunner innspillet med hensynet til risiko, tillit og finansiell stabilitet og viser til Norges Banks rapport *Finansiell stabilitet* for første halvår 2023. Norges Bank etterlyser standardisert innskuddsrapportering om næringsfordeling og størrelsen på enkeltinnskudd for å gjøre det lettere å vurdere finansieringsrisiko. Sikringsfondet ønsker også å kunne publisere data om garanterte innskudd og gjøre bidragsmodellene mer tilgjengelige og forståelige for medlemsbankene. Finanstilsynet slutter seg til vurderingene fra Bankenes sikringsfond.

Opplysninger om samlet volum av garanterte innskudd kan bidra til å belyse bankenes innskuddsfinansiering, men gir isolert sett begrenset informasjon om innskuddenes sammensetning, konsentrasjon og stabilitet. Slike opplysninger svarer dermed bare delvis på det informasjonsbehovet Norges Bank beskriver.

Et obligatorisk notekrav bør være begrunnet i regnskapsbrukernes behov for relevant og beslutningsnyttig informasjon. Selv om økt forståelse av Bankenes sikringsfonds bidragsmodeller er et legitimt hensyn, begrunner ikke dette i seg selv et obligatorisk notekrav. Det må også vurderes om årsregnskapets noter er den mest hensiktsmessige kanalen for å ivareta dette informasjonsbehovet.

At opplysningene allerede rapporteres til Bankenes sikringsfond, innebærer på den annen side ikke nødvendigvis at behovet for offentliggjøring bortfaller. Spørsmålet om å innføre et nytt notekrav bør fortsatt vurderes ut fra hvilken nytte informasjonen har for regnskapsbrukerne. Dette er særlig viktig i lys av Finanstilsynets arbeid med forenkling, som blant annet omfatter rapporteringskrav.

Finans Norge mener på denne bakgrunn at det foreslåtte notekravet ikke er tilstrekkelig begrunnet og derfor ikke bør gjennomføres.

6. Tidspunkt for fastsettelse av forskriftsendringene

Vi ber om at forskriftsendringene fastsettes så raskt som mulig etter høringsfristens utløp, slik at foretakene får mest mulig tid til å foreta nødvendige tilpasninger.

Med vennlig hilsen
Finans Norge

Stefi Kierulf Prytz
direktør

Herborg Horvei
fagsjef

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og inneholder derfor ingen signatur(er)